

Ptica od papira

[noćas sažimam jedno iskustvo i značenja svih drugih; umjetnost je sastaviti jednu pticu od papira]

Noge zaranjam duboko u podne daske
gorim među sinovima svjetla. Odluka je
došla naglo
i sve je prestalo
i sve je počelo

možda je samoća više od praznine
među ljudima
možda je samoća zemlja iz koje izvire
neizgovorena ljubav

[ja ne biram svoje misli, one se same pojave]

u tijelu koje je postalo grob za moje ime
samoća
se uspinje
u gori moga bića
kao tek rođena noć

uvečer, krvoločne leptirice izjedaju me
cijelog i od mojega torakalnog cvijeća
ostaju samo lapovi dok krvarim iz donjih
vjeda
u sve tužniji sutan
u tek rođenu noć

u toj se istoj purpurnoj crnini negdje rodilo
dijete

žena se smije dok mu drobi kosti ljubi mu
kapke i reže snove iz očiju
nosila ga u sebi devet mjeseci, a sad ga
jede zalogaj po zalogaj da osjeti
svaki njezin ugriz
svaku njenu bol

Jesi li mislio da će ga milovati?

Odluka je došla naglo
da rinem ruke u vlastiti želudac – tu sam
negdje sakrio ono što sam davno
progutao: riječi koje nisam smio izgovoriti,
strahove koje nisam smio osjetiti

sad sve prstima izvlačim van i proučavam
promatram dok nestaje dok sjedim dišem
nestajem

I moje patnje i boli iz očiju mojih i krvi izlit
će se u Amenti –
jedno tiho nečujno sutra
sutra...
pitat će za razlog
bit će to predah od ove tihe patnje
i strah od vode obgrlit će me cijelog
kad u rijeci prolaznosti
potope moja pluća

Odluka je došla naglo, jer samo sam
žedna utvara na tom svijetu
i ništa više.

Ime i prezime učenika: Lovro Rešetar
Razred: 4. razred gimnazije